

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.5.18.
COM(2011) 276 végleges

2011/0130 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről

{COM(2011) 274}

{COM(2011) 275}

{SEC(2011) 580}

{SEC(2011) 581}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

E javaslat azon jogalkotási csomag részét képezi, amelynek célja a sértettek jogainak megszilárdítása az Unión belül. E csomagot emellett a következő két másik elem alkotja: a sértettek jogainak EU-n belüli megszilárdításáról szóló közlemény; valamint a bűncselekmények sértettjeinek támogatására, védelmére és jogaira vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló irányelv. Ez a javaslat, amely a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedésekkel foglalkozik, arra irányul, hogy kiegészítse az európai védelmi határozatról szóló irányelvre vonatkozó 2009. szeptemberi tagállami kezdeményezést¹, amely biztosítani fogja a büntetőügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismerését.

Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség kialakítását és fenntartását, amelynek sarokköve az igazságügyi hatóságok ítéleteinek és egyéb határozatainak Unión belüli kölcsönös elismerésének elve.

A stockholmi program (2010–2014)² és a végrehajtására irányuló bizottsági cselekvési terv elismeri, további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy a bűncselekmények sértettjeinek jogait igazságszolgáltatási rendszereink központjába állítsuk. E dokumentumok az uniós témák között kiemelten kezelik az áldozatokkal kapcsolatos kérdéseket, és egyértelműen rögzítik egy integrált és összehangolt megközelítés szükségességét és az ennek kialakítására irányuló szándékot, a 2009. októberi IB tanácsi következtetésekkel³ összhangban.

Az Európai Unió a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB kerethatározat révén már szabályozta a sértettek jogait a büntetőeljárásban. Jóllehet elérték némi javulást ezen a területen, a tanácsi kerethatározat célkitűzései nem teljes mértékben valósultak meg.

Az Európai Parlament szintén felszólította a Tanácsot olyan átfogó jogi keret elfogadására, amely a legszélesebb körű védelmet biztosítja a bűncselekmények sértettjei számára⁴. A nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalásában⁵ az Európai Parlament felszólította a tagállamokat, hogy tökéletesítsék a nőkkel szemben elkövetett erőszak minden formája elleni nemzeti jogszabályaikat és politikáikat, lépjenek fel a nőkkel szembeni erőszak okai ellen, nevezetesen megelőző intézkedések révén, és felszólította az Uniót, hogy az erőszak összes áldozatának garantálja a segítséghez, védelemhez és támogatáshoz való jogot.

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös térségben az erőszak (például családon belüli erőszak) áldozatainak és azon személyeknek, akinek testi és/vagy

¹ HL C 69., 2010.3.18., 5–18. o., 13577/09 COPEN 176, 2009. szeptember 23.

² Többéves program, amely vázolja az Európai Unió politikai prioritásait a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozóan a 2010–2014 időszakra: „A stockholmi program – a polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” (HL C 115., 2010.5.4., 1.o.).

³ Az IB Tanács 2969. ülése, 2009.10.23. [14936/09 (Presse 306)].

⁴ Az Európai Parlament 2009. május 7-i állásfoglalása egy európai uniós büntetőjogi térség kialakításáról [P6_TA(2009)0386].

⁵ Az Európai Parlament 2009. november 26-i állásfoglalása a nők elleni erőszak felszámolásáról [P7_TA(2009)0098].

lelki épségét vagy szabadságát veszély fenyegeti és akiknek a javára védelmi intézkedést hoztak valamely tagállamban, más tagállamba költözés vagy utazás esetén azonos szintű védelmet kell élvezniük, anélkül, hogy költséges és időigényes eljárásokat kellene lefolytatniuk. Az erre irányuló fellépés választ jelent továbbá a polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontására való felhívásra, amelyet a Bizottság 2010. október 27-i polgársági jelentésében⁶ fogalmazott meg.

2009 szeptemberében 12 tagállam javaslatot⁷ terjesztett elő az európai védelmi határozatról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozóan. A tárgyalások során úgy tűnt, hogy az ebben az eszközben – amely az EUMSZ büntetőügyekre vonatkozó kölcsönös elismeréssel foglalkozó 82. cikkén alapult – használt mechanizmusok nem összeegyeztethetők a kölcsönös elismerés polgári ügyekben már elért, ambiciózus szintjével, amelyet az EUMSZ 81. cikke szabályoz. E javaslat célja a büntetőügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló jogszabály kiegészítése, azzal a céllal, hogy a tagállamokban hozott valamennyi védelmi intézkedés EU-n belüli szabad mozgását hatékony mechanizmus biztosítsa.

2. KONZULTÁCIÓ ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

Az európai védelmi határozatról szóló, hatásvizsgálattal kísért tagállami kezdeményezésről folytatott tárgyalások során felmerült, hogy szükség lenne egy javaslatra, amely kizárólag a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedésekre lenne alkalmazandó. Annak érdekében, hogy célzottan véleményeket gyűjtsön e javaslat szükségességéről és részleteiről, a Bizottság további konzultációt kezdeményezett a tagállamokkal, más intézményekkel és különböző szakértőkkel.

A Bizottság először 2010. május 25-én szervezett szakértői megbeszélést, amelynek során megerősítést nyert, hogy számos tagállam vezetett be polgári védelmi intézkedéseket, amelyek kölcsönös elismerésére a polgári ügyekben használt közös követelményeknek kell vonatkozniuk, a büntetőügyekben a közös szintet jelentő nehezebb eljárások helyett.

Az Európai Bizottság a hatásvizsgálatot alátámasztó külső tanulmányt is rendelt, amely arra irányult, hogy azonosítsa a bűncselekmények sértettjeinek szükségleteit és az e szükségletek kielégítésére alkalmas intézkedéseket, továbbá megvizsgálja az egyes választási lehetőségek hatásait⁸. A hatásvizsgálat előkészítési folyamatának részeként a Bizottság 2010. július 15. és 2010. szeptember 30. között nyilvános konzultációt tartott, amely minden polgár, valamint nem kormányzati és kormányzati szervek előtt is nyitva állt, és amelynek keretében arról kérdezték az érdekeltek véleményét, hogy az EU milyen intézkedéseket hozzon a bűncselekmények sértettjei helyzetének javítására, többek között a védelmi intézkedések területén.

A Bizottság egy további tanulmányt is rendelt azon konkrét célkitűzéshez kapcsolódó lehetőségek vizsgálatára, amely annak biztosítására irányul, hogy a védelmi határozat révén

⁶ 2010. évi jelentés az uniós polgárságról, „Az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontása” – COM(2010) 603.

⁷ 13577/09 COPEN 176, 2009. szeptember 23.

⁸ Matrix Insight/Andersson Elfers Felix, „A Study for an Impact Assessment on Ways of Improving the Support, Protection and Rights of Victims across Europe”, zárójelentés, 2010. november 3.

megszerzett védelmet ne veszítsék el, ha a védett személy másik tagállamba utazik vagy költözik⁹.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogonalap

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikke (2) bekezdésének a), e) és f) pontján alapul. A 81. cikk értelmében az Unió a határokon átnyúló vonatkozású polgári ügyek tekintetében igazságügyi együttműködést alakít ki, amely a bírósági és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul. Ennek az együttműködésnek a keretében olyan intézkedések is elfogadhatók, amelyek célja a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítése.

A fentiek céljából az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg – különösen, ha ez a belső piac megfelelő működéséhez szükséges –, biztosítandó többek között a bírósági és bíróságon kívüli ügyekben hozott határozatok tagállamok közötti kölcsönös elismerését és azok végrehajtását.

3.2. A javasolt rendelet összefoglalása

Az erőszak, különösen a családon belüli erőszak, a fenyegető zaklatás vagy a gyermekek elleni erőszak áldozatainak védelme céljából a tagállamok joga az érintett védelme érdekében ideiglenes jellegű megelőző intézkedések elfogadásának lehetőségéről rendelkezik arra az esetre, ha komoly kockázata áll fenn, hogy érintett testi és/vagy lelki épségét vagy szabadságát veszély fenyegeti. A védelmi intézkedéseket igazságügyi vagy más hatóság hozza a veszélyben levő személy kérelmére. Számos ilyen intézkedést a veszélyeztető személy személyes megjelenésre idézése nélkül rendelnek el, nevezetesen sürgős esetekben (ún. „*ex parte*” eljárások). A védelmi intézkedések például megállapíthatnak arra vonatkozó tilalmat, hogy a veszélyeztető személy egy előre meghatározott távolságnál jobban megközelítse a védett személyt, vagy arra vonatkozó tilalmat, hogy belépjen bizonyos olyan helyekre, ahol a védett személy tartózkodik vagy amelyeket látogat. Számos védelmi intézkedés jellegzetessége, hogy a hatóságok nem avatkoznak be aktívan végrehajtásuk biztosítása érdekében: ha a veszélyeztető személy megszegi a kötelezettséget, közvetlenül szankciót, gyakran büntetőjogi szankciót rónak ki rá.

Egyre többen élnek a szabad mozgás jogával és utaznak vagy költöznek külföldre. Ezért rendkívül fontos biztosítani, hogy az egyik tagállamban nyújtott ideiglenes védelem fennmaradjon, amikor az érintett más tagállamba utazik vagy költözik, anélkül, hogy időigényes eljárásokat kellene lefolytatnia. A polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés párhuzamosan alakult ki az európai belső piac létrehozásával, amelynek alapelve a bírósági és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerése. E kölcsönös elismerés fokozatosan teret nyert azáltal, hogy az Unión belül enyhítették a külföldi bírósági határozatok ellenőrzését. E javaslat gyors és hatékony mechanizmusról rendelkezik annak biztosítására, hogy a tagállam, ahova a veszélyeztetett személy költözik, köztes alakítások nélkül elismerje az első tagállamban kibocsátott védelmi intézkedést. A polgári ügyekben a kölcsönös elismerésről rendelkező más jogszabályokhoz hasonlóan ez a javaslat is egységes

⁹ Burkhard Hess, „Feasibility Study: The European Protection Order and the European Law of Civil Procedure”, hamarosan elérhető a következő címen: http://ec.europa.eu/justice/index_en.htm.

tanúsítványt vezet be, amely az elismeréshez és adott esetben végrehajtáshoz szükséges valamennyi releváns információt tartalmazza. Így az első tagállam illetékes hatósága – hivatalból vagy a védett személy kérelmére – kiállítja a tanúsítványt, ezt követően pedig a védett személy felveszi a kapcsolatot a második tagállam illetékes hatóságaival, és rendelkezésükre bocsátja a tanúsítványt. A második tagállam illetékes hatóságai értesítik a veszélyeztető személyt a külföldi védelmi intézkedés területi hatályának kiterjesztéséről, a megsértése esetén alkalmazandó szankciókról, és adott esetben biztosítják a végrehajtását.

A védelmi intézkedések Európai Unión belüli szabad mozgását szolgáló gyors, olcsó és hatékony mechanizmus biztosítása érdekében a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: Brüsszel IIa. rendelet)¹⁰ logikáját – nevezetesen a 41. és a 42. cikket – követtük. Ösztönzést kaptunk továbbá a 44/2001/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: Brüsszel I. rendelet) átdolgozására vonatkozó bizottsági javaslatból¹¹ is. A javaslat a köztes eljárások eltörléséről rendelkezik, és nem javasol megtagadási okokat, kivéve az elismerés eljárás helye szerinti tagállamban összeegyeztethetetlen határozat létezésének esetét.

Az automatikus elismerés akkor is érvényesül, ha az elismerés és/vagy végrehajtás szerinti tagállamban nincsenek polgári ügyekben elrendelhető védelmi intézkedések. Ez a polgári ügyekben alkalmazott kölcsönös elismerés egyik alapvető elve: a tény, hogy az a tagállam, ahol az elismerést és/vagy végrehajtást kérik, belső jogában nem rendelkezik egy adott intézkedésről, nem érintheti a más tagállam által hozott intézkedés elismerésére és adott esetben végrehajtására vonatkozó kötelezettségét. A védelmi intézkedést elrendelő hatóság jellege (polgári bíróság, polgármester, büntetőbíróság) nem döntő e tekintetben.

A köztes eljárások eltörlését az alapvető jogokra vonatkozó biztosítékok fogják kísérni:

- Az első tagállam hatóságának, amelynek a tanúsítványt kell majd kiállítania, ellenőriznie kell, hogy tiszteletben tartották-e a veszélyeztető személy tisztességes tárgyaláshoz való jogát, így különösen a védelemhez való jogát. Amennyiben e jogokat nem biztosították, a tanúsítvány nem állítható ki.
- Amennyiben az első tagállam a védelmi intézkedést felfüggeszti vagy visszavonja, a második tagállam illetékes hatóságának a veszélyeztető személy kérelmére fel kell függesztenie vagy vissza kell vonnia az elismerést és a végrehajtást is, amennyiben erre sor került.
- Mindkét tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatniuk kell a veszélyeztető személyt és a védett személyt a védelmi intézkedés kibocsátásához, elismeréséhez, esetleges végrehajtásához és a szankciókhoz, valamint felfüggesztéséhez és visszavonásához kapcsolódó bármely információról.

¹⁰ A Tanács 2201/2003/EK rendelete (2003. november 27.) a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2003.12.23., 1. o.).

¹¹ Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (átdolgozás) – COM(2010) 748, 2010.12.14.

E biztosítékok garantálják különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogok és elvek tiszteletben tartását, ugyanakkor megtakaríthatóvá teszik az exequatur eljárásra fordított időt és költséget.

A javaslat nem foglalkozik a védelmi intézkedés megsértése esetén a tagállamok által kirótt büntetőjogi szankciókkal. E kérdést továbbra is az egyes tagállamok nemzeti joga fogja szabályozni.

3.3. A legfontosabb cikkek elemzése

A javaslat a polgári ügyekben a kölcsönös elismerésről rendelkező jogszabály, és mint ilyen, a polgári és kereskedelmi ügyekben való igazságügyi együttműködésről szóló létező uniós jogszabályok logikáját követi, amelyekből tágabb értelemben ösztönzést merít. Számos cikk hasonló az említett jogszabályok megfelelő cikkeihez, vagy megegyezik azokkal.

1. cikk – Hatály

Egyes védelmi intézkedésekre már kiterjed a Brüsszel I.¹² és a Brüsszel IIa. rendelet, ezért fontos tisztázni, e javaslat hogyan illeszkedik az előbbi két rendelethez.

Ez a rendelet különleges szabályokat állapít meg a védelmi intézkedésekre vonatkozóan. Egy általános jogelvnek megfelelően tehát megelőzi a Brüsszel I. rendelet által rögzített általános szabályokat.

Más a helyzet a Brüsszel IIa. rendelet tekintetében, mivel ez utóbbi célja egy adott házasság felbontásához vagy különváláshoz kapcsolódó összes eljárás centralizálása. E javaslat nem veszélyeztetheti az említett rendeletben szereplő, a joghatóságra és a határozatok elismerésére vonatkozó szabályokat azáltal, hogy a folyamatban levő eljárás keretében hozott védelmi intézkedések tekintetében lehetőséget kínál egy másik tagállam bíróságához fordulásra. Ezért a Brüsszel IIa. rendelet hatálya alá eső védelmi intézkedésekre továbbra is az említett rendelet lesz alkalmazandó. A Brüsszel IIa. rendelet hatályán kívül eső védelmi intézkedésekre azonban, vagyis például olyan védelmi intézkedésekre, amelyek házasságot nem kötött párokra, azonos nemű élettársakra vagy szomszédokra vonatkoznak, kiterjed e javaslat.

2. cikk – Fogalommeghatározások

Védelmi intézkedések – A „védelmi intézkedés” fogalmának meghatározása hangsúlyozza az ilyen intézkedések megelőző és ideiglenes jellegét, amelyeket azért hoznak valamely tagállamban, hogy védelmet nyújtsanak egy adott személynek, ha alapos okkal feltételezhető, hogy az érintett testi és/vagy lelki épségét vagy szabadságát veszély fenyegeti. Védelmi intézkedés hozható ún. *ex parte* eljárásban (a veszélyeztető személy idézése nélkül) vagy mindkét fél értesítésével zajló eljárásban.

Hatóság – A „hatóság” fogalmát a javaslat tágan határozza meg, hogy az kiterjedjen a tagállamok által az e rendelet hatálya alá eső ügyekben hatáskörrel rendelkezőként kijelölt bármely hatóságra. Így a fogalom nem csak a bíróságokat foglalja magában, hanem a közigazgatási és egyéb hatóságokat is, amelyek valamely tagállam nemzeti joga alapján a rendelet hatálya alá tartozó ügyekben hatáskörrel rendelkeznek.

¹² A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 12., 2001.1.16., 1. o.).

3. cikk – Joghatóság

A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóaknak kell lenniük. Ezért a javaslatban rögzített szabályok azt az elvet követik, hogy annak a tagállamnak a hatósági rendelkeznek joghatósággal, ahol az érintett fizikai és/vagy lelki épségét vagy szabadságát veszély fenyegeti és ahol védelemre van szüksége. Bár ez általában egybeesik a védelemre szoruló személy szokásos tartózkodási helyével, előfordulhat, hogy mégsem ez a helyzet, például ha az érintett egy előre meghatározott, viszonylag rövid időszakra külföldre költözik, például tanulással összefüggő okokból.

4. cikk – Elismerés

E cikk a polgári ügyekben a kölcsönös elismerésről rendelkező más jogszabályokból merít ösztönzést, nevezetesen a Brüsszel I. rendelet átdolgozására vonatkozó javaslatból és a Brüsszel IIa. rendeletből, különösen a láthatási jogot és a gyermek visszavitelét illetően. Nincs szükség köztes eljárásra, az elismerés automatikus.

5. cikk – Tanúsítvány

A tanúsítványra a veszélyeztetett személynek van szüksége, hogy a védelmi intézkedésre más tagállamban is hivatkozni tudjon. A javaslat a Brüsszel IIa. rendelet láthatási jogról szóló 41. cikkének és a gyermek visszaviteléről szóló 42. cikkének logikáját követi.

A tanúsítványt az eredeti eljárás helye szerinti tagállam illetékes hatósága állítja ki hivatalból vagy a védett személy kérelmére, a rendelet mellékletében foglalt formanyomtatványnak megfelelően. Ezt követően, amennyiben az érintett egy másik tagállamban hivatkozni kíván az intézkedésre, úgy a kiállított tanúsítványt neki kell az adott tagállam illetékes hatóságai rendelkezésére bocsátania. A tanúsítvány tartalmaz minden, a külföldi védelmi intézkedés elismeréséhez és/vagy végrehajtásához szükséges információt, többek között a védelmi intézkedés olyan leírását, amely lehetővé teszi a második tagállam illetékes hatóságainak, hogy azt elismerjék és adott esetben nemzeti joguk alapján végrehajtsák. Ezért a tanúsítványban nem lehet az intézkedés elmagyarázása helyett a nemzeti jogra való konkrét hivatkozásokat (az Y törvénykönyv X. cikke) megadni, sem pedig meghatározott helyeket (egy konkrét címet) feltüntetni a munkahelyre vagy tartózkodási helyre való általános utalás helyett.

A második tagállam illetékes hatóságai kérhetik a tanúsítvány tartalmának, nevezetesen az intézkedés leírásának átiratát vagy fordítását.

8. cikk – Kiigazítás

E cikk arra az esetre vonatkozik, amikor a külföldi védelmi intézkedés a második tagállam nemzeti jogában nem ismert. A második tagállam illetékes hatóságának ezért az intézkedést a lehetséges mértékben hozzá kell igazítania a saját jogában ismert olyan védelmi intézkedéshez, amely hasonló joghatással jár és hasonló célokat és érdekeket követ. A kiigazítás visszatérő szabály a polgári ügyekben a kölcsönös elismerésről rendelkező jogszabályokban.

9. cikk – Egyes védelmi intézkedések végrehajtása

A nemzeti jog szerint nagyon kevés védelmi intézkedés esetében van szükség arra, hogy az illetékes hatóságok tevékenyen beavatkozzanak és érvényt szerezzenek azoknak.

Ezekben az esetekben a végrehajtás szerinti tagállam illetékes hatóságának a saját nemzeti jogában a hasonló védelmi intézkedésekre vonatkozóan előírt szabályokat kell majd alkalmaznia, anélkül, hogy bármilyen különleges eljárásra lenne szükség.

10. cikk – Alapvető jogi biztosítékok

Az egyének alapvető jogainak védelme a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével még fontosabb prioritássá vált az EU számára: az EU Alapjogi Chartája jogilag kötelező lett az Unió számára, és az EU hamarosan csatlakozik az emberi jogok európai egyezményéhez. Az áldozatok tekintetében számos alapvető jog bír jelentőséggel: az emberi méltóság, az élethez való jog, a személyi sérthetlenséghez való jog, a szabadsághoz és a biztonsághoz való jog, a magánélet és a családi élet tiszteletben tartása, a személyes adatok védelme, a tulajdonhoz való jog, a szabad mozgás és tartózkodás, a törvény előtti egyenlőség, a gyermekek jogai, az idősek jogai, a fogyatékkal élő személyek beilleszkedése, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog, és végül az ártatlanság védelme és a védelemhez való jog.

Mint az az e javaslatához csatolt hatásvizsgálatban részletesen szerepel, és összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló uniós stratégiával¹³, a rendelet valamennyi eleme tiszteletben tartja az Alapjogi Chartában foglalt jogokat, különösen a 47. cikkében biztosított, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot.

Az első tagállamban hozott védelmi intézkedés második tagállamban való elismeréséhez és adott esetben végrehajtásához szükséges *mindenfajta* köztes alaki követelmény eltörlését alapvető jogi biztosítékoknak kell kísérniük. E cikk szilárd biztosítékot nyújt, mivel a tanúsítvány nem állítható ki, ha a veszélyeztető személy tisztességes eljáráshoz való jogát nem biztosították.

12. cikk – Az elismerés vagy végrehajtás megtagadása, felfüggesztése vagy visszavonása

A tagállamokban hozott védelmi intézkedések elismerését és adott esetben végrehajtását a kölcsönös bizalom elvére kell alapozni, és az elismerés megtagadásának indokait a szükséges minimális szinten kell tartani. Ennek az elvnek megfelelően a javaslat csak egyetlen megtagadási indokot tartalmaz. A harmonikus jogalkalmazás érdekében minimalizálni kell az összeegyeztethetetlen határozatok lehetőségét. Ezért az elismerés szerinti tagállam illetékes hatósága a veszélyeztető személy kérelmére megtagadhatja az eredeti eljárás szerinti tagállam bírósága által hozott védelmi intézkedés elismerését, ha az összeegyeztethetetlen az elismerés szerinti tagállamban hozott valamely határozattal.

Fontos biztosítani, hogy amennyiben egy védelmi intézkedést az eredeti eljárás szerinti tagállamban felfüggesztenek vagy visszavonnak, az elismerés szerinti tagállam illetékes hatósága is felfüggeszse vagy visszavonja a védelmi intézkedés elismerését és adott esetben végrehajtását. Ezt a veszélyeztető személynek kell kérelmeznie. A kérelem beadására szolgáló formanyomtatvány a javaslat mellékletét képezi.

13. cikk - Értesítés

¹³ A Bizottság közleménye „Az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégiáról” – COM(2010) 573, 2010.10.19.

A polgári ügyekben a kölcsönös elismerésről rendelkező más jogszabályokhoz hasonlóan ez a cikk a minimumkövetelmények harmonizálásáról rendelkezik a tekintetben, hogy a veszélyeztető személyt és a védett személyt tájékoztatni kell a védelmi intézkedés első tagállamban történő kibocsátásához, elismeréséhez, esetleges végrehajtásához és a szankciókhoz, valamint felfüggesztéséhez vagy visszavonásához kapcsolódó bármely információról. A cikk a (2) bekezdésben ugyanezt a kötelezettséget állapítja meg a második tagállam számára is. Ez biztosítani fogja az Európai Unió Alapjogi Chartájában lefektetett alapvető jogok védelmét.

4. SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

A javaslat célkitűzését a kérdés több államot érintő vonatkozásai miatt a tagállamok nem tudják kielégítő mértékben megvalósítani. Fontos biztosítani, hogy az érintettek külföldre utazás vagy költözés esetén ne veszítsék el a nekik nyújtott védelmet. Az e rendelettel kialakítandó mechanizmust, amely egységesített, többnyelvű tanúsítvány használata révén a köztes alakiságok eltörlésére irányul, a tagállamok külön-külön nem tudják megvalósítani. Csak európai szintű jogalkotással lehet egyenlő feltételeket teremteni. A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

A javaslat megfelel az arányosság elvének is, mivel az említett célkitűzés európai szintű megvalósításához szükséges minimumra szorítkozik, és nem lépi túl az e célból szükséges mértéket.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikke (2) bekezdésének a), e) és f) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁴,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁵,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Unió célul tűzte ki, hogy fenntartja és fejleszti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, amely különösen a polgári ügyekben hozott bírósági és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésének elve révén megkönnyíti az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést. Egy ilyen térség fokozatos létrehozása érdekében az Uniónak többek között a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos intézkedéseket kell elfogadnia, különösen amennyiben ezek a belső piac megfelelő működéséhez szükségesek.
- (2) E terület az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikke értelmében a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés körébe tartozik.
- (3) A védelmi intézkedésekre vonatkozó nemzeti szabályok között fennálló különbségek akadályozzák a belső piac megfelelő működését. Az e rendelet hatálya alá tartozó tagállamok által hozott védelmi intézkedések gyors és egyszerű elismerésének és adott esetben végrehajtásának biztosítására irányuló rendelkezések nélkülözhetetlenek annak biztosításhoz, hogy a nyújtott védelem fennmaradjon, ha az érintett más tagállamba utazik vagy költözik.
- (4) A védelmi intézkedések szabad mozgásának biztosítása érdekében szükséges és célszerű, hogy a joghatóságra, valamint a védelmi intézkedések elismerésére és adott

¹⁴ HL C [...], [...], [...]. o.

¹⁵ HL C [...], [...], [...]. o.

esetben végrehajtására vonatkozó szabályokat kötelező és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus rendezze.

- (5) E rendelet a polgári eljárásban hozott védelmi intézkedésekre alkalmazandó, függetlenül a hatóság jellegétől, legyen az bíróság, közigazgatási vagy bármely más hatóság.
- (6) E rendelet minden védelmi intézkedésre alkalmazandó, a benne szereplő meghatározásnak megfelelően. Nem alkalmazandó azonban a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet hatálya alá tartozó védelmi intézkedésekre. A hatálya alá eső intézkedések tekintetében e rendelet megelőzi a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendeletet.
- (7) A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy az a tagállam rendelkezik joghatósággal, ahol az érintett fizikai és/vagy lelki épségét vagy szabadságát veszély fenyegeti. A joghatóság ennek alapján mindig meghatározható.
- (8) Az igazságszolgáltatás harmonikus működése megköveteli annak elkerülését, hogy két tagállamban egymással összeegyeztethetetlen határozatokat hozzanak. Ezért e rendeletnek az összeegyeztethetetlen határozatok esetére rendelkeznie kell a veszélyeztető személy kérelmére alkalmazható, az elismerés és/vagy végrehajtás megtagadását megalapozó indokról.
- (9) Az Unión belüli igazságszolgáltatásba vetett kölcsönös bizalom, valamint a védelmi intézkedések Európai Unión belüli szabad mozgásának gyorsabbá és kevésbé költségessé tételének célja indokolja az ilyen intézkedések köztes alakiságok nélküli elismerésére és/vagy végrehajtására irányuló eljárások bevezetését. Ennek eredményeként egy adott tagállamban hozott védelmi intézkedést az elismerés és adott esetben végrehajtás szempontjából úgy kell tekinteni, mintha abban a tagállamban hozták volna, ahol az elismerést és/vagy a végrehajtást kérik.
- (10) Amennyiben a második tagállam joga szerint e tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak beavatkozására van szükség ahhoz, hogy a védelmi intézkedésnek érvényt szerezzenek, a védelmi intézkedés e végrehajtására vonatkozó eljárásra az említett tagállam joga irányadó.
- (11) E rendelet nem foglalkozik a tagállamok által a védelmi intézkedés megsértése esetén kirótt büntetőjogi szankciókkal, ezeket továbbra is az egyes tagállamok nemzeti joga szabályozza.
- (12) A védelmi intézkedések Európai Unión belüli szabad mozgásának megkönnyítése érdekében célszerű, hogy e rendelet egységes tanúsítványmintát vezessen be és kijelölje a kiállítására hatáskörrel rendelkező hatóságot. A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása érdekében ez a tanúsítvány nem válthatja fel a tagállamok belső eljárásait.

- (13) A tanúsítvánnyal szemben jogorvoslatnak nem lehet helye. Ha azonban a védelmi intézkedést az első tagállamban felfüggesztik vagy visszavonják, a második tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának a veszélyeztető személy kérelmére fel kell függesztenie vagy vissza kell vonnia a védelmi intézkedés elismerését és/vagy végrehajtását.
- (14) E rendelet gyors és hatékony működésének biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a mellékletekben szereplő formanyomtatványok bármely módosítása tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítani kell a releváns dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, kellő időben történő és megfelelő átadását.
- (15) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelembe veszi elsősorban az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, és különösen a védelemhez való jog és a Charta 47. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jog biztosítására törekszik. E rendeletet az említett jogoknak és elveknek megfelelően kell alkalmazni.
- (16) Mivel e rendelet célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani és azok uniós szintén jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében rögzített szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (17) [Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1., 2., 3. és 4. cikkével összhangban az Egyesült Királyság és Írország bejelentette az e rendelet elfogadásában és alkalmazásában történő részvételre irányuló szándékát] / [Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt e rendelet elfogadásában, így az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó].
- (18) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Hatály, fogalommeghatározások és joghatóság

1. cikk – Hatály

Ez a rendelet a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedésekre alkalmazandó, a hatóság jellegétől függetlenül. Nem alkalmazandó a 2201/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó védelmi intézkedésekre.

2. cikk – Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „védelmi intézkedés”: elnevezésétől függetlenül minden olyan megelőző és ideiglenes jellegű határozat, amelyet egy tagállam hatósága saját nemzeti jogának megfelelően valamely személy védelme érdekében hoz, amennyiben alapos okkal feltételezhető, hogy az érintett személy testi és/vagy lelki épségét vagy szabadságát veszély fenyegeti. Ide tartoznak a veszélyeztető személy idézése nélkül elrendelt intézkedések is.

Védelmi intézkedések többek között az alábbiak:

- i. tilalom arra vonatkozóan, hogy az érintett személy belépjen bizonyos olyan helyekre, helységekre vagy meghatározott területekre, ahol a védett személy tartózkodik, dolgozik vagy amelyeket látogat; vagy
- ii. a védett személlyel való, bármilyen formában történő kapcsolatfelvétel tilalma, ideértve a telefonon, elektronikus vagy hagyományos levélben, telefaxon vagy egyéb eszközök révén történő kapcsolatfelvételt is; vagy
- iii. tilalom arra vonatkozóan, hogy az érintett személy egy előre meghatározott távolságnál jobban megközelítse a védett személyt; vagy
- iv. a védett személyt a két személy közös lakóhelyének kizárólagos használatára feljogosító határozat.
- b) „hatóság”: magában foglalja a tagállamok által kijelölt azon hatóságokat, amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó kérdésekben hatáskörrel rendelkeznek;
- c) „eredeti eljárás helye szerinti tagállam”: az a tagállam, ahol a védelmi intézkedést hozzák;
- d) „elismerés helye szerinti tagállam”: az a tagállam, ahol a védelmi intézkedés elismerését és adott esetben végrehajtását kérelmezik.

3. cikk – Joghatóság

Annak a tagállamnak a hatóságai rendelkeznek joghatósággal, ahol az érintett testi és/vagy lelki épségét vagy szabadságát veszély fenyegeti.

II. FEJEZET

A védelmi intézkedések elismerése és végrehajtása

4. cikk – Elismerés

A valamely tagállamban hozott védelmi intézkedést a többi tagállamban külön eljárás nélkül és az elismerés megtámadásának lehetősége nélkül elismerik, amennyiben a határozatról az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban az 5. cikkel összhangban tanúsítványt állítottak ki.

5. cikk – Tanúsítvány

1. Annak a félnek, aki az e cikk alapján elismert védelmi intézkedésre egy másik tagállamban hivatkozni kíván, az elismerés helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai rendelkezésére kell bocsátania az e cikknek megfelelően kiállított tanúsítványt.
2. A tanúsítványt az eredeti eljárás helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai állítják ki a mellékletben szereplő formanyomtatvány felhasználásával. A tanúsítvány többek között tartalmazza az intézkedés olyan leírását, amely megkönnyíti az elismerést és adott esetben a végrehajtást a második tagállamban.
3. A tanúsítvány kibocsátására
 - i. hivatalból kerül sor, amennyiben a védelmi intézkedés elfogadásakor az ügy határon átnyúló vonatkozással bír; e rendelet alkalmazásában egy ügy határokon átnyúló vonatkozású, kivéve, ha az érintett testi és/vagy lelki épségét vagy szabadságát fenyegető veszély kizárólag az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban áll fenn;
 - ii. minden más esetben a védett személy kérelmére kerül sor; a védelmi intézkedés elfogadásakor az eredeti eljárás helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága tájékoztatja a védett személyt az e rendelettel bevezetett tanúsítvány kérelmezésének lehetőségéről.
4. Az elismerés helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai szükség esetén a 15. cikkel összhangban kérhetik a tanúsítvány tartalmának átiratát vagy fordítását.

6. cikk – A tanúsítvány joghatása

A tanúsítvány csak a határozat végrehajthatóságának keretein belül bír joghatással.

7. cikk – A tanúsítvány helyesbítése

1. A tanúsítvány helyesbítésére az eredeti eljárás helye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni.
2. A tanúsítvány kiállításával szemben nincs helye fellebbezésnek.

8. cikk – A külföldi védelmi intézkedés kiigazítása

Ha egy védelmi intézkedés az elismerés helye szerinti tagállamban nem létezik, az említett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága lehetőség szerint a saját jogában ismert, azonos joghatást kiváltó, valamint hasonló célokat és érdekeket képviselő intézkedéshez igazítja az intézkedést.

9. cikk – Egyes védelmi intézkedések végrehajtása

1. Amennyiben az egyik tagállamban hozott védelmi intézkedés érvényre juttatásához egy másik tagállam joga alapján a hatáskörrel rendelkező hatóságok beavatkozására van szükség, úgy az intézkedést e másik tagállamban végre kell hajtani anélkül, hogy szükség lenne a végrehajthatóvá nyilvánításra.
2. A más tagállamban hozott védelmi intézkedések végrehajtására vonatkozó eljárásra az elismerés helye szerinti tagállam joga irányadó, ideértve a védelmi intézkedés 8. cikkel összhangban történő kiigazításával szembeni jogorvoslatot is.

10. cikk – Az alapvető jogokra vonatkozó biztosítékok

1. Az eredeti eljárás helye szerinti tagállam hatóságai csak akkor állítják ki az 5. cikkben említett tanúsítványt, ha az alapvető jogok védelmének e cikkben meghatározott biztosítékait tiszteletben tartották.
2. Annak a veszélyeztető személynek, aki az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban nem jelent meg a hatáskörrel rendelkező hatóság előtt, jogában áll a védelmi intézkedés felülvizsgálatát kérni az említett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaitól, amennyiben
 - (a) az eljárást megindító iratot, illetve azzal egyenértékű iratot nem kézbesítették részére megfelelő időben és oly módon, hogy gondoskodni tudjon saját védelméről; vagy
 - b) a védelmi intézkedés vitatásában – önhibáján kívül – vis maior vagy rendkívüli körülmények akadályozták meg,

kivéve, ha nem támadta meg a védelmi intézkedést akkor, amikor ezt módjában állt volna megtenni.

2. Amennyiben a védelmi intézkedést a veszélyeztető személy idézése nélkül hozták és a veszélyeztető személy előzetes értesítése nélkül kívánják elismerni és/vagy

végrehajtani, a veszélyeztető személynek az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga alapján jogában áll megtámadni az intézkedést.

11. cikk – Az érdemi felülvizsgálat hiánya

A valamely tagállamban hozott védelmi intézkedést semmilyen körülmények között nem lehet érdemben felülvizsgálni abban a tagállamban, ahol az elismerést és/vagy a végrehajtást kérik.

12. cikk – Az elismerés vagy végrehajtás megtagadása, felfüggesztése vagy visszavonása

1. Az elismerés helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a veszélyeztető személy kérelmére megtagadhatja az eredeti eljárás szerinti tagállam bírósága által hozott védelmi intézkedés elismerését, ha az összeegyeztethetetlen az elismerés helye szerinti tagállamban hozott valamely határozattal.
2. Ha a védelmi intézkedést az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban felfüggesztik vagy visszavonják, az elismerés helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának a veszélyeztető személy kérelmére fel kell függesztenie vagy vissza kell vonnia a védelmi intézkedés elismerését és adott esetben végrehajtását. A kérelmet a II. mellékletben szereplő formanyomtatvány felhasználásával kell benyújtani.
3. A védelmi intézkedés elismerése nem tagadható meg amiatt, hogy az elismerés helye szerinti tagállam joga azonos tényállás mellett nem teszi lehetővé ilyen intézkedés meghozatalát.

13. cikk – Értesítés

1. Az eredeti eljárás helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai haladéktalanul és e tagállam jogának megfelelően tájékoztatják a veszélyeztető személyt és a védett személyt:
 - i. a védelmi intézkedés kibocsátásáról;
 - ii. adott esetben a megfelelő végrehajtási intézkedésekről;
 - iii. adott esetben a védelmi intézkedés megsértése esetén kiróható szankciókról;
 - iv. a védelmi intézkedés esetleges felfüggesztéséről vagy visszavonásáról.
2. Az elismerés helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az 5. cikk szerinti tanúsítvány veszélyeztetett személytől történő kézhezvételét követően haladéktalanul és szükség esetén az 1393/2007/EK rendelet¹⁶ szabályainak megfelelően tájékoztatják a veszélyeztető személyt és a védett személyt:
 - i. a védelmi intézkedés elismeréséről;

¹⁶ HL L 324., 2007.12.10., 79. o.

- ii. adott esetben a megfelelő végrehajtási intézkedésekről;
- iii. adott esetben a védelmi intézkedés megsértése esetén kiróható szankciókról;
- iv. a védelmi intézkedés esetleges felfüggesztéséről vagy visszavonásáról.

III. FEJEZET

Egyéb rendelkezések

14. cikk – Hitelesítés és más hasonló alaki követelmények

E rendelettel összefüggésben hitelesítés vagy más hasonló alakiség nem követelhető.

15. cikk – Átirat vagy fordítás

Amennyiben e rendelet alapján átiratra vagy fordításra van szükség, ezen átiratnak vagy fordításnak az elismerés helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, vagy bármely másik, az elismerés helye szerinti tagállam által elfogadhatóként megjelölt nyelven kell készülnie. Az e rendelet alapján készült fordításokat a tagállamok valamelyikében erre képesített személynek kell készítenie.

16. cikk – A költségmentességhez való jog

Az a kérelmező, aki az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban teljes vagy részleges költségmentességben részesült, vagy mentesült a költségek és kiadások alól, a védelmi intézkedés végrehajthatóságához kapcsolódó bármilyen eljárás során jogosult az elismerés helye szerinti tagállam joga alapján járó legkedvezőbb költségmentességre vagy a költségektől és kiadásoktól való legnagyobb mértékű mentességre.

IV. FEJEZET

Általános és záró rendelkezések

17. cikk – Átmeneti rendelkezések

Ez a rendelet az alkalmazandóvá válásának napjától hozott védelmi intézkedésekre alkalmazandó, abban az esetben is, ha a szóban forgó védelmi intézkedések iránti kérelmet ezen időpontot megelőzően nyújtották be.

18. cikk – A formanyomtatványok módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a mellékletekben szereplő formanyomtatványok módosítására vonatkozóan a 19. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

19. cikk – A felhatalmazás gyakorlása

1. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
2. A 18. cikkben említett felhatalmazás [*e rendelet hatálybalépésének időpontjától*] határozatlan időre szól.
3. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 18. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
4. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
5. A 18. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítést követő két hónapos időtartamon belül nem emel ellene kifogást, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam [*2 hónappal*] meghosszabbodik.

20. cikk – Felülvizsgálati záradék

A Bizottság legkésőbb [*a 23. cikkben megjelölt alkalmazási időpont után öt évvel*] jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentéshez adott esetben kiigazításra irányuló javaslatokat kell csatolni.

21. cikk – A nyilvánosságra hozott információk

A 2001/470/EK tanácsi határozattal¹⁷ létrehozott polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat keretében a tagállamok a nyilvánosságra hozatal céljából közlik a védelmi intézkedésekre vonatkozó nemzeti szabályaik és eljárásaik leírását, ideértve az elismerésre és/vagy végrehajtásra hatáskörrel rendelkező hatóságok megjelölését.

A tagállamok folyamatosan frissítik ezeket az információkat.

¹⁷ HL L 174., 2001.6.27., 25. o.

22. cikk – A tagállamok által közlendő információk

A tagállamok [*a rendelet hatályba lépése előtt 1 évvel*]-ig közlik a Bizottsággal:

- a) az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben hatáskörrel rendelkező hatóságokat;
- b) a tanúsítvány 15. cikkben említett fordítása céljából elfogadott nyelveket.

A Bizottság megfelelő módon – különösen a 2001/470/EK határozattal létrehozott, polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózaton keresztül – nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az információkat.

23. cikk – Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet [*12 hónappal a hatálybalépését követően*]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt [...]

I. MELLÉKLET

AZ 5. CIKKBEN EMLÍTETT TANÚSÍTVÁNY

1. AZ EREDETI ELJÁRÁS HELYE SZERINTI TAGÁLLAM

AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

2. A TANÚSÍTVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÁSKÖRREL RENDELKEZŐ HATÓSÁG

2.1 Név:

2.2 Cím:

2.3 Telefon/Fax/E-mail cím:

3. VÉDETT SZEMÉLY

3.1 Teljes név (vezetéknév, keresztnév)

3.2 Értesítési cím a 13. cikk alkalmazásában

3.3 Születés idő és hely (amennyiben ismert)

4. VESZÉLYEZTETŐ SZEMÉLY

4.1 Teljes név (vezetéknév, keresztnév):

4.2 Értesítési cím a 13. cikk alkalmazásában

4.3 Születés idő és hely (amennyiben ismert)

5. VÉDELMI INTÉZKEDÉS

5.1 Dátum és hivatkozási szám:

6. A VÉDELMI INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA¹⁸

Alulírott tanúsítom, hogy az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban a védelmi intézkedés meghozatalra került a 4. pontban megjelölt veszélyeztető személlyel szemben, valamint hogy a 10. cikkben rögzített, az alapvető jogokra vonatkozó biztosítékokat tiszteletben tartották.

Kiegészítő lapok csatolása esetén az oldalak száma: ...

Kelt: ...

Az eredeti eljárás helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának aláírása és/vagy bélyegzője:

¹⁸ A védelmi intézkedés leírását úgy kell megfogalmazni, hogy az lehetővé tegye a második tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára az intézkedés elismerését és adott esetben saját nemzeti joga alapján történő végrehajtását. Ezért nem lehet az intézkedés elmagyarázása helyett a nemzeti jogra való konkrét hivatkozásokat (az Y törvénykönyv X. cikke) megadni, sem pedig meghatározott helyeket (egy konkrét címet) feltüntetni a munkahelyre vagy tartózkodási helyre való általános utalás helyett. Általánosan megfogalmazott leírással kell szolgálni az intézkedésről, így például „az X utca megközelítésére vonatkozó tilalom” vagy „az Y törvény Z. cikke alapján elfogadott védelmi intézkedés” helyett a védett személy munkahelyére való belépés tilalmát kell megjelölni. Amennyiben a védelmi intézkedés a második tagállam jogában nem ismert, vagy arra kis mértékben eltérő szabályozás vonatkozik, a második tagállam hatósága az intézkedést a lehetséges mértékben a saját jogában ismert, hasonló joghatással járó és azonos célokra irányuló valamely védelmi intézkedéshez igazítja.

II. MELLÉKLET

A 12. CIKK SZERINTI, AZ ELISMERÉS VAGY A VÉGREHAJTÁS FELFÜGGESZTÉSE VAGY VISSZAVONÁSA IRÁNTI KÉRELEM

1. KÉRELMEZŐ (VESZÉLYEZTETŐ SZEMÉLY)

- 1.1 Teljes név (vezetéknév, keresztnév)**
- 1.2 Értesítési cím a 13. cikk alkalmazásában**
- 1.3 Születés idő és hely (amennyiben ismert)**

2. HATÁSKÖRREL RENDELKEZŐ HATÓSÁG AZ EREDETI ELJÁRÁS HELYE SZERINTI TAGÁLLAMBAN

2.1 Név

2.2 Cím

2.3 Tagállam

AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

2.4. Telefon/Fax/E-mail cím

3. A VÉDELMI INTÉZKEDÉS FELFÜGGESZTÉSÉRŐL VAGY VISSZAVONÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZAT

3.1 Dátum és hivatkozási szám

3.2 A védelmi intézkedés felfüggesztéséről vagy visszavonásáról szóló határozat összefoglalása

4. VÉDETT SZEMÉLY

- 4.1 Teljes név (vezetéknév, keresztnév)**
- 4.2 Értesítési cím a 13. cikk alkalmazásában**
- 4.3 Születés idő és hely (amennyiben ismert)**

Kiegészítő lapok csatolása esetén az oldalak száma: ...

Kelt: ...

Aláírás: